



GÖTEBORGS 8:E BAPTISTFÖRSAMLING

ATT BRYTAS HELLRE ÄN ATT BÖJAS

Uppenbarelseboken 6:1-11 • Predikan G8B 2024-09-08 (Fågelbergskyrkan) • Johnny Lithell

INLEDNING

År 112 e.Kr. skrev Plinius den Yngre ett brev. Plinius var ståthållare i Bitynien, det vill säga, i den norra delen av nuvarande Turkiet, upp emot svarta havet. Plinius var vän med kejsar Trajanus och i brevet ber Plinius om råd om hur han ska hantera de kristna. Skulle de vara mildare mot dem? Eller skulle de straffa dem hårdare? Ska man jaga rätt på alla och utrota dem? Hur ska man göra om de är gamla och svaga? Eller om de avsäger sig sin tro och offerar till kejsaren, vad ska man göra då?

Plinius berättade hur han gjorde just nu. Han sa att om de förs fram inför honom frågar han dem om de är kristna. Om de säger ja frågar han dem en andra gång och en tredje gång och hotar dem med dödsstraff – om de inte avsäger sin tro så kommer de att dö. Och om de framhårdar med att de är kristna så dömer han dem till döden. Inte för att han var riktigt säker på vad deras brott var – han skriver att han inte kunnat finna något gudlöst hos dem – men om inget annat var de absolut skyldiga till att vara oflexibla och obstinata.

Trajanus svarade och sa att Plinius hade handlat klokt.

De var oflexibla och obstinata, enligt den romerske ståthållaren. Att vara obstinat innebär att man är mycket envis och oresonlig. Varför kunde de inte bara rätta sig i ledet och göra som alla andra?

Det är inte svårt att tänka sig att det var en verklig frestelse för de kristna eftersom den romerska religionen helt och hållet handlade om yttre handlingar. Den handlade inte om vad man trodde på. Den handlade inte om teologi. Det var ingen som förväntade sig att någon skulle ha en personlig relation med Jupiter. Det var en *quid pro quo*-relation, det vill säga, jag ger något och jag får något tillbaka. Ett av de latinska uttrycken var *do ut des*, jag ger så att du ger. Jag offerar till dig och du ger regn på min åker.

Så när de kristna vägrade göra det så ställde de till problem för de andra medborgarna i det romerska riket eftersom det innebar att gudarna fick färre offer. Från romarnas sida var det alltså en fråga om rikets bästa. Varför gör ni det inte bara? Ni behöver inte ens tro på det, gör det bara! Ni kan tänka i ert hjärta att ni gör det för någon annan om det får er att må bättre, bara ni gör det.

Vi har hört en text läsas som handlar om lidande och död. Dels lidande och död för hela världen, men i synnerhet lidande och död för kristna just på grund av att de är kristna. Och det väcker en fråga som vi ska återkomma till senare, men jag vill ställa den redan nu så att den får sjunka in en stund. Frågan är: vilken kulle är du beredd att dö på som kristen? Det vill säga, vad finns det för saker som du skulle hålla fast vid även om det kostade dig ditt eget

liv? För vad skulle du hellre brytas än böjas? För vilka saker är du oflexibel och obstinat till döden?

Intro till texten

Vi är alltså i en text som handlar om lidande. I två predikningar har vi tittat på de bilder som aposteln Johannes ger från när han har fått en vision av ett en himmelsk tronsal där han fått se både Fadern, Sonen och den helige Ande. Han fick se en bokrulle som var förseglad med sju sigill, och vi talade om att bokrullen är en symbol för Guds förutbestämda plan för hela historien. Det är den plan som leder fram till slutet på denna värld och till fullbordandet av hans rikets ankomst. Vi såg också i det femte kapitlet att det inte fanns någon som var värdig att öppna den här bokrullen och bryta dess sigill. Det vill säga, det fanns ingen som var värdig; som var fullkomlig i makt och auktoritet, som kunde bryta sigillen och verkställa Guds plan till dess fullbordan. Men så klev detta lejon av Juda fram, som såg ut som ett lamm som blivit slaktat. Han är värdig att ta bokrullen och bryta dess sigill. Det väckte hela änglavärldens lovprisning och så småningom stämde alla in; alla skapade varelser både i himlen och på jorden och under jorden och på havet och allt som finns i det.

Nu fortsätter händelserna med vad som händer när lammet bryter bokrullens olika sigill. För varje sigill som bryts så uppenbaras och verkställs något av Guds verk i världen. Idag ska vi titta på vad som händer när lammet bryter de fem första sigillen. Så upplägget blir ganska enkelt i tre punkter. I den första punkten ska vi titta på de fyra första sigillen, jag kallar den för "apokalypsens fyra ryttare". Sedan ska vi titta på det femte sigillet i den andra punkten som jag kallar "martyrernas själar". Och i den tredje punkten vill jag ställa tre tillämpande frågor till oss idag.

I. APOKALYPSENS FYRA RYTTARE

Vi går till den första punkten. Här ser vi fyra hästar som har olika färger och på dem sitter fyra ryttare. Det är bara den sista som texten ger ett namn, men vi kan kalla de fyra (1) erövring, (2) krig, (3) brist, och (4) döden.

Lägg märke till att dessa fyra rider ut över världen vilket innebär lidande och död för alla människor, både kristna och icke-kristna.

1. Erövring

Vers 1-2,

Uppenbarelseboken 6:1-2 (SFB-15)

1 Och jag såg när Lammet bröt ett av de sju sigillen. Då hörde jag en av de fyra varelserna säga med en röst som åskan: "Kom!" 2 Jag såg, och se: en vit häst, och han som satt på den hade en båge. Han fick en segerkrans, och han drog ut som segerherre för att segra.

Den här andra versen är den mest omtvistade i det här kapitlet. Vissa tror att ryttaren på den vita är Jesus. Man tittar på det 19:e kapitlet och ser en ryttare på en vit häst och tänker att det därför måste vara samma person vi ser här. Jag uppfattar det som osannolikt. Framförallt för att de fyra ryttarna här är en enhet, det är en bild som är hämtad från Sakarjas sjätte kapitel. Här har vi en enhet som drar fram med lidande och skräck. Det stämmer visserligen delvis in på Jesus i kapitel 19 eftersom han krossar alla sina fiender, men budskapet är ändå ett annat. Det blir ett märkligt budskap om Jesus först rider ut och erövrar världen med evangeliet, men i hans spår kommer krig, brist och död.

Vit är färgen för seger. En romersk general skulle välja en vit häst om han skulle rida in i ett triumftåg i en stad. Det är ett kulturellt, symboliskt motiv snarare än att ryttaren är samma person.

Snarare är det en ryttare vi kan kalla ”erövring”. Det är en bild av stormaktsledare som i sin hunger efter mer makt vill lägga under sig mer. Fler länder, mer folk. Och i erövringens spår följer de andra ryttarna: krig, brist och döden. En författare säger:

Världshärskarens expansionistiska ambitioner leder till militära konflikter, brist på resurser som mat och medicin, vilket resulterar i undernäring, svält, epidemier och död. Detta har varit sant genom hela historien och det är sant nu - varhelst du ser dessa militära ambitioner av ovärdig erövring, följer dessa tre andra hästar i deras spår.

/Engelska/ [...]the expansionist aspirations of rulers precipitate military conflict, scarcity of resources like food and medicine, leading to malnutrition, starvation, epidemics, and death. This has been true throughout history and it's true now - wherever you see these military aspirations of unworthy conquest, following in their train are these other three horses

2. Krig

Vi går vidare till det andra sigillet.

Uppenbarelseboken 6:3-4 (SFB-15)

3Och när Lammet bröt det andra sigillet, hörde jag den andra varelsen säga: "Kom!" 4 En annan häst kom ut, en eldröd, och han som satt på den fick makt att ta bort freden från jorden så att människor skulle slakta varandra. Och han fick ett stort svärd.

Den andra hästen är eldröd. Jag såg i en gammal bok på svenska som kallade den andra hästen för ”blodbad”. Jag tror att ett bättre namn på hästen är ”krig”.

Det är en del av Guds dom. Lagg märke till att det är Gud som ger makten. Han ger den andra ryttaren makt att ta bort freden från jorden så att människor skulle slakta varandra. Han lyfter alltså bort sin hand som begränsar människans ondskas och låter människan löpa fritt.

Det här är något liknande det som beskrivs i Romarbrevets första kapitel. Där står det i den 24:e versen att Gud ”utlämnade [de människor som undertrycker sanningen] åt deras hjärtans begär”. Sedan i vers 26 står det att Gud ”utlämnade dem åt förnedrande lidelser”. Sedan i vers 28 står det att Gud ”utlämnade dem åt ett ovärdigt sinnelag”.

Poängen är att människor som utifrån världens måttstock skulle betraktas som onda ändå begränsas i sin ondskas på grund av Guds godhet. Jag tänker till exempel på sabeerna och kaldeerna som rövade bort Jobs boskap och dödade folket. Det är uppenbart att de är en del i det lidande som drabbade Job för att Gud tillät det. Men det var inte så att de en dag var hur fredliga som helst, utan en tanke på Jobs boskap när Satan plötsligt kom och satte i deras sinnen att de skulle röva och plundra. Nej, det verkar mer troligt att de hade länge gått och suktrat efter Jobs egendom, men Gud hade förhindrat dem. När Gud lyfte sin begränsande hand kunde de följa sitt hjärtas begär och stjäla och döda.

Det är vad vi ser här i den eldröda hästen och dess ryttare som fick makt att ta bort freden på jorden. Gud lyfter bort sin begränsande hand och överlämnar människor åt deras hjärtans begär och följden blir krig och slakt och blodbad.

Det är en del av Guds dom. Och det finns en lärdom här för oss när vi är frustrerade över att Gud inte ger oss det där som vi längtar efter. Då är det värdefullt att påminna sig om att han vet vad som är bäst för oss, även om det är något som vi inte tror att vi behöver just nu. Som att vänta, till exempel. Eller att gå igenom lidande. Men han vet, och hans ord säger att *allt* samverkar till det bästa för den som tror på Jesus. Det värsta som kan hända en människa är att Gud överlämnar henne till hennes hjärtas begär.

//Flugornas herre?

Problemet är alltså inte att världen har gjort oss stygga, eller att vi har för dålig skola eller fått en för dålig uppväxt. Problemet är att våra hjärtan är inkrökta i sig själva och om Gud låter sin dom falla och lyfter sin begränsande hand så att människor överlämnas åt sina hjärtans begär så kommer krig och blodbad att bli konsekvensen.

3. Brist

Låt oss gå vidare till det tredje sigillet.

Uppenbarelseboken 6:5-6 (SFB-15)

¶När Lammet bröt det tredje sigillet, hörde jag den tredje varelsen säga: "Kom!" Och jag såg, och se: en svart häst, och han som satt på den hade en våg i sin hand. 6 Och jag hörde liksom en röst mitt bland de fyra varelserna: "Ett mått vete för en denar och tre mått korn för en denar, men oljan och vinet får du inte skada."

Den tredje hästen är svart och dess ryttare kan vi kalla "brist" (scarcity). Vit är erövringens och segerns färg. Röd är blodbadets färg och här kommer vi till den svarta färgen som talar om avsaknad, frånvaro. Det är inte nödvändigtvis svält, även om den tredje hästen ofta kallas så, utan snarare en allmän brist som säkert kan leda till svält.

Och så har vi den här referensen om ett mått vete och tre mått korn, båda för en denar. En denar är vad en soldat tjänade per dag. Och ett mått vete är vad en soldat fick som dagsranson till mat.

Förra året var en soldats genomsnittslön 1362:- per dag i Sverige. Nu har vi ett annat skattesystem än de hade på antiken, men för jämförelse kanske vi kan tänka oss att om vi äter den enklaste maten så skulle kostnaden för mat vara ungefär tusen kronor per dag.

Det är alltså en bild på hyperinflation. Det är en situation som präglas av svår ekonomisk kris, där folk inte har någon som helst möjlighet att klara att betala för de mest basala och livsnödvändiga saker. Sedan blir det en extra plåga, om man ska kalla det så, att oljan och vinet är oförändrat i pris. Oljan behövde man visserligen till brödet, men både oljan och vinet är mer lyxiga saker. Det är inte vad man behövde skaffa först av allt.

Hursomhelst är det en bild på ekonomisk katastrof. Även om det inte är det allra mest extrema man kan tänka sig så är det en mycket svår situation som drabbar en stor del av jordens befolkning, både kristna och icke-kristna.

4. Döden

Så kommer vi till det fjärde sigillet.

Uppenbarelseboken 6:7-8 (SFB-15)

¶När Lammet bröt det fjärde sigillet, hörde jag den fjärde varelsens röst säga: "Kom!" 8 Och jag såg, och se: en gulblek häst, och han som satt på den hette Döden, och helvetet följde honom. De fick makt över en fjärdedel av jorden, att döda med svärd och med svält och med pest och genom jordens vilda djur.

Här talas det om en gulblek häst. Jag förstår verkligen inte varför texten säger att hästen är gulblek. Jag har slagit upp ordet i tio lexikon och alla tio säger att ordet (χλωρός) betyder grön. Vissa talar om ljusgrön, andra talar om grön som gräset eller som örter. Ett av uppslagsverken säger grågrön. Troligen ska det kommunicera något sjukt, som färgen någon får i ansiktet när man ska kräkas.

Ryttarna följer alltså en naturlig ordning. Först har vi en härskare som är helt inriktad på att erövra och underlägga sig mer, vilket leder till strider och krig, vilken i sin tur leder till brist på basvaror vilket bland annat innebär svält, vilket i sin tur leder till död.

Den här fjärde ryttaren är den enda som nämns vid namn, nämligen Döden. Och efter honom kom någon sorts vålnad i form av dödsriket. Folkbibelns översättning till "helvetet" är underlig eftersom det står "dödsriket" och det brukar vara ett annat grekiskt ord som översätts till "helvetet". Om helvetet är platsen för evigt lidande och fördömelse så är Hades dödsriket dit alla döda kommer för att sedan få ta emot Guds dom till salighet eller fördömelse.

Bilden blir alltså lite upprepande där vi har ryttaren döden på sin gröna häst som innebär att människor faller ner döda, och efter honom kommer dödsriket och sväljer dem.

Sedan får vi veta att de får makt att döda med svärd, svält, pest och vilda djur. Att de fick makt över en fjärdedel innebär att detta inte är den slutliga domen. Det är en försmak, eller en förvarning, av vad som ska komma.

Den här listan med de fyra sätten som ryttaren dödar är intressant. Det är de sätt som många människor kunde dö på. Antingen av vapen eller av svält, av sjukdom eller av vilda djur. Samma fyra sätt nämns i Hesekiel 14:21 där Gud säger att han ska sända sina fyra "svåra straffdomar" över Jerusalem för att utrota både människor och djur. Men den första gången dessa fyra nämns i Bibeln är i Tredje Mosebokens 26:e kapitel, när Gud säger vad han ska göra mot folket om de bryter mot hans förbund. Han räknar först upp välsignelser för den som håller förbundet och sedan förbannelser för den som bryter mot förbundet. Och då är det dessa fyra han nämner.

Så Gud tar dessa straffdomar som han har lovat folket om de bryter mot hans förbund, men så låter han dessa domar gå ut över hela världen med både kristna och icke-kristna tillsammans.

Under Guds kontroll

Innan vi går vidare till nästa punkt vill jag stanna upp och ställa frågan vad det här kan betyda för oss idag. Och jag kommer tillbaka till det budskap som jag tror jag återkommit till i varje predikan utifrån Uppenbarelseboken, nämligen att Gud har kontroll över allt som sker. Allt detta som sker är enligt Guds plan. Det är han som ger makten till dessa fyra ryttare

och hur skräckinjagande de än är, så är de tvungna att hålla sig inom de ramar Gud har satt upp och de är tvungna att verka enligt hans syfte.

Det innebär att även om vi ser hela samhällen kollapsa, vilket mycket väl kan hända under vår livstid, så behöver vi ändå inte oroa oss eftersom vår trygghet inte är knuten till något givet mänsklig samhälle, annat än vår lokala församling. Vi kan lita på Guds godhet och försyn, oavsett hur mörkt det ser ut.

Vi kan till och med, som aposteln Petrus säger, vara redo att svara var och en som begär att vi förklarar det hopp vi äger (1 Petr 3:15). När hela världen står på ända och vi ändå inte hänfaller i förtvivlan väcker det omvärldens förundran. ”Varför är inte ni panikslagna som alla andra? Vad är det för hopp du har, som tycks frammejslat genom lidande som i sin tur gett tålamod, som i sin tur gett fasthet?” Du kan svara: för mig är livet Kristus och döden en vinning. Vare sig jag lever eller dör tillhör jag Kristus och har därför allt jag någonsin behöver. När jag vet att Gud inte tar emot mig på grund av mina gärningar utan på grund av sin Enfödde Son som jag genom tron har förenats med – då har jag inget att frukta.

II. MARTYRERNAS SJÄLAR

Vi går vidare till nästa punkt, ”martyrernas själar”. Här kommer vi in på det specifika lidande som väntar oss som kristna, just för att vi är kristna. Paulus säger i Andra Timotheosbrevet 3:12, att ”alla som vill leva gudfruktigt i Kristus Jesus [kommer] att bli förföljda”.

Vissa forskare bedömer att ungefär 70 miljoner kristna har dödat för sin tro under kyrkans historia. Av dessa 70 miljoner dödades 45 miljoner under det senaste århundradet. Och ungefär hälften av dessa 45 miljoner dödades under Sovjetunionens kommunistregim. Man bedömer vidare att ungefär 160 000 kristna dödas som martyrer varje år. Vissa andra forskare säger att det är en siffra som varit mer eller mindre konstant under hela kyrkohistorien, att en per 120 kristna kommer att dödas på grund av sin kristna tro.

Så jag vill än en gång påminna dig om vad det är jag försöker att göra här, i hela serien genom Uppenbarelseboken: jag vill förbereda dig; jag vill utrusta dig att hålla fast vid Kristus när tider av lidande kommer. Jag vill utrusta dig med de verktyg Bibeln själv ger att se att Kristus är ditt enda hopp och din enda tröst i livet och döden.

Vi vet att historiskt sett har ingen civilisation överlevt längre än en generation efter att man börjat viga människor av samma kön till äktenskap. Det är ett tydligt tecken på en moral som är så degenererad att civilisationens fundament krackelerar. Vi lever i ett samhälle som blir alltmer aggressivt i sina krav att alla ska rätta sig i de ideologiska leden och vi kristna framstår som alltmer oflexibla och obstinata samhällsfiender, till och med inom den etablerade kristenheten.

Vänner, vi behöver Uppenbarelseboken. Vi behöver Guds ords vägledning om hur vi navigerar genom tider som synes allt mer bisarra och gudsfientliga.

Vers 9 - Själur under altaret

Låt oss då titta på det femte sigillet.

Uppenbarelseboken 6:9 (SFB-15)

¶När Lammet bröt det femte sigillet, såg jag under altaret själarna av dem som hade blivit slaktade för Guds ord och för vittnesbördet som de hade.

Här berättar Johannes om själarna av dem som blivit slaktade för Guds ord och för vittnesbördet som de hade. Johannes talar i termer av ett tempel. Han använder bilder från det jordiska templet för att peka på något som liknar en himmelsk motsvarighet. I det jordiska templet fanns två altare. Ett var ett altare för rökelse, det altare som fanns inne i det allra heligaste. Och så fanns det ett altare för brännoffer ute på gården.

Var innebär det då att det finns själar under altaret? Det är kristna bröder och systrar som har dödat för sin tros skull, för att de höll fast vid Guds ord och var obstinata och oflexibla trots att det skulle kosta dem deras liv. Och nu är de i mellantillståndet innan uppståndelsen. De är okroppsliga själar som väntar på uppståndelsen och de är under altaret som en bild på att de har blivit offrade.

Deras blod har utgjutits som ett offer inför Gud. Inte för att Gud behöver bli drabbad så att hans vrede över synden inte ska drabba dem. Kristus tog alla våra synder på sig och bar Guds vrede i vårt ställe. Nej, dessa är offrade som en väldoft inför Gud. Det är förstås inte så att han anser det ljuvligt att kristna dör, däremot att de hållit fast till slutet.

Vers 10 - Martyrernas bön

Och hör vad de säger:

Uppenbarelseboken 6:10 (SFB-15)

«De ropade med stark röst: "Herre, du som är helig och sann! Hur länge ska det dröja innan du dömer jordens invånare och straffar dem för vårt blod?"

Här är det förunderligt att läsa vissa kommentarer som är generade över martyrernas bön. Vissa påstår att det här inte är en bön som kristna kan be. Och visst är det klart att det låter väldigt annorlunda mot Stefanus eller Jesus som ber Fadern att förlåta dem som håller på och dödar dem.

Men det här är i högsta grad en bön som kristna kan be. Det är en bön om upprättelse. Inte så mycket deras personliga upprättelse utan mer en upprättelse för det som är rätt och sant och rent. När martyrererna dödades var det ett övergrepp på vad som är rätt. De som dödade dem trodde säkert att de gjorde något heroiskt för sitt samhälle eller sin trosgemenskap. De dödades inför en värld som var övertygad om att dessa kristna är vad som är problemet med världen. Och därför ropar de om upprättelse; inte så mycket deras egen upprättelse utan en upprättelse av Guds namn. Han är helig och sann och de ber att världen ska få se det.

Vers 11 - Vila tills de blivit fulltaliga

Men hör vad de får till svar:

Uppenbarelseboken 6:11 (SFB-15)

«Och var och en av dem fick en vit dräkt, och de blev tillsagda att vila ännu en liten tid, tills deras medtjänare och bröder, som skulle dödas liksom de, hade blivit fulltaliga.

Hur en själ utan kropp kan få en vit dräkt förstår jag inte. Men det är inte heller poängen. Meningen med den vita dräkten är att understryka deras seger; den rättfärdighet de fått tillräknad av Kristus som gjort att de övervunnit alla de svårigheter de fick gå igenom. Men det verkligen anmärkningsvärda i den här versen är att deras offer var nödvändigt. Det är en del i Guds plan och han har bestämt ett antal personer att ge sina liv på det här sättet.

Jesus gav ju som ni vet aldrig något datum på när han skulle komma tillbaka. Men han gav vissa kännetecken. När evangeliet har blivit förkunnat för alla folk (Mark 14), när alla utvalda är frälsta (2 Petr 3:9) och när de som dödats för sin tro blivit fulltaliga.

III. TILLÄMPANDE FRÅGOR

Det leder till den sista punkten och mina tre tillämpande frågor.

1. Är du redo att ingå i martyrernas antal?

För det första: är du redo att ingå i martyrernas antal?

Jag menar förstås inte att vi ska rusa in i det. Jag menar inte heller att vi ska söka efter det. Däremot undrar jag om du är redo, att när trycket ökar på de saker där Kristus har kallat oss till trofasthet, om du är villig att hellre låta dig brytas än böjas?

Det går inte att komma runt det, den kristna tron är en tro som handlar om döden. Du dör nu så att du inte behöver dö den andra döden i helvetet. Du dör varje dag så att du verkligen kan leva. Vi tillber en frälsare som dog så att vi aldrig någonsin behöver frukta att dö.

Det kommer inte att vara lätt. Det är inte lätt att stå upp för din tro när hela världen tror att det är du som är problemet. När hela världen tror att du är den som tror på de onda sakerna, att det är du som är vad som är fel med världen. Det är inte lätt att stå upp för det som är rätt när hela världen har i sitt intresse att utmåla dig som en farlig person. En ond person. När de tror att de tjänar Gud när de talar alla sorters osanningar om dig och framställer dig som fienden till allt som är rimligt och gott.

Så hur skulle vi kunna klara att dödas för vår tro? Om det kommer att vara så svårt, hur skulle vi kunna besluta oss för att brytas snarare än böjas? För att Jesus uttryckligen säger att vi inte ska oroa oss. För att han lovade att den helige Ande ska ge dig ord och leda dig. Därför frågar jag dig inte om du klarar att ingå i martyrernas antal utan om du är redo att göra det om det skulle behövas.

2. Vilken kulle är du beredd att dö på?

Den andra frågan är den som jag ställde inledningsvis: vilken kulle är du beredd att dö på som kristen? Det vill säga, vad finns det för saker som du skulle hålla fast vid även om det kostade dig ditt eget liv? För vad skulle du hellre brytas än böjas?

Att vara en kristen innebär att det finns vissa saker som vi värderar högre än våra egna liv. Skulle du stå fast med första och andra århundradets martyrer som vägrade gå igenom de tomma riterna att offra till kejsaren eftersom de var av övertygelsen att det bara finns en Herre och honom tillber vi med både vår kropp och själ? Skulle du hellre dö än ägna dig åt falsk tillbedjan?

3. Är du villig att dö från dig själv varje dag för Kristus?

För det tredje: är du villig att dö från dig själv varje dag för Kristus?

Statistiskt sett kommer de flesta av oss inte att behöva ingå i martyrernas antal. Men det betyder inte att vi inte behöver tänka på döden. Kristus kallar oss att varje dag ta vårt kors och följa honom. Att varje dag dö bort från oss själva i vår efterföljelse av honom. Är du villig, för Jesu ords och vittnesbörds skull, att säga till dig själv ”jag kan inte ta det där jobbet.

Det är mer pengar, men jag inser vad det kommer att kräva av mig. Jag kan inte titta på den där filmen. Jag kan inte säga de där orden. Jag kan inte skratta åt de där skämten. Jag kan inte ha på mig de där kläderna. Jag kan inte titta på de där hemsidorna.”

Kan du se att ditt lärjungaskap är värt mer än ditt liv här och nu? Hebreerbrevets författare säger att vi ska söka helgelse, för utan helgelse kommer ingen att se Gud. Därför vill jag vädja till dig som kallar dig kristen att fundera noga och fatta ett välgrundat beslut: hur viktig är den kristna tron för dig? Är den som skatten i åkern som det är värt att släppa allt för att få? Eller är den mer som en fritidsaktivitet du har, där du kan gå till en gudstjänst om du inte känner mer för att ta en sovmorgon?

Förstå mig rätt, jag är inte ute efter att skuldbelägga dig. Vi har läst en text som lyfter upp oerhört allvarliga saker och i ljuset av den texten vill jag väcka dig ur din slummer och hjälpa dig att tänka klart, för att sedan kunna fatta ett klokt beslut.

AVSLUTNING

Jag vill avsluta med att läsa från Hebreerbrevet 11,

Hebreerbrevet 11:36-40 (SFB-15)

36 Andra fick utstå hån och piskrapp, ja, även bojor och fängelse. 37 De blev stenade, söndersågade, dödade med svärd. De gick runt i fårskinn och gethudar, nödlidande, plågade och misshandlade. 38 Världen var inte värdig att ta emot dem. De irrade omkring i öknar och bergstrakter, i grottor och hålor.

39 Och fast alla dessa hade fått vittnesbörd för sin tro, fick de inte det som var utlovat. 40 **Gud har nämligen förberett något bättre för oss: först tillsammans med oss ska de nå fram till målet.**

Tror du på att Gud har något som är bättre än den här världen? Något mer bestående än den här världen? Om svaret är ja, är du beredd att leva för det?